

δίκη (συνών. δικαιοσύνη, αντίθ. ἀδικία). Δικαιοσύνη/τὸ δίκαιο, justice/law, Ἡράκλειτος 80 τὸν πόλεμον ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκη ἡν ἔριν Παρμενίδης 1.28 οὔτε τι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε Δημόκριτος 174 ὅς δ' ἂν καὶ δίκης ἀλογῆ καὶ τὰ χρῆ ἐόντα μὴ ἔρδη 215 δίκης κῦδος γνώμης θάρσος καὶ ἀθαμβία 256 δίκη μὲν ἔστιν ἔρδειν τὰ χρῆ ἐόντα 258 κτείνειν χρῆ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκη ἡν . . . καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν . . . δίκης . . . μέζω μοῖραν μεθέξει 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν. || **Δίκη**. Ἡ Δίκη (προσωποπ.), Justice (personif.), Ἡράκλειτος 23 Δίκης ὄνομα οὐκ ἂν ἤδεσαν, εἰ ταῦτα μὴ ἦν 28 Δίκη καταλήφεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 94 Ἡλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα, εἰ δὲ μή, Ἐρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν Παρμενίδης 1.14 τῶν δὲ (sc. θυρέτρων) Δίκη πολύποιος ἔχει κληῖδας ἀμοιβοῦς 8.14 τοῦ εἶνεκεν οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνῆκε Δίκη χαλάσασα πέδησιν, ἀλλ' ἔχει. || **δίκην διδόναι**. Ἐπανορθώνω τὸ δίκαιο, restore justice, Ἀναξίμανδρος 1 διδόναι γὰρ αὐτὰ δίκη ἡν καὶ τίσιν ἀλλήλοις. Πρβλ. θέμις, τίσις. || **δίκην λαγχάνειν**. Ἀποκτῶ δικαίωμα νὰ ἐκδικασθεῖ μήνυσή μου, acquire the right to have my suit tried, Δημόκριτος 159 τοῦ σώματος αὐτῆ (sc. τῆ ψυχῆ) δίκη ἡν λαχόντος. Πρβλ. αἰτιᾶσθαι, αἰτία. || **δίκην + γεν.** Ὡσάν/ὅπως, like/such as, Ἐμπεδοκλῆς 2.4 καπνοῖο δίκη ἡν.

δίκρανος. Δικέφαλος/δίγνωμος, two-headed/undecided, Παρμενίδης 6.5 δίκρανοι ἀμηχανία γὰρ ἐν αὐτῶν στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον.

δίνη (συνών. δῖνος). Δίνη/στρόβιλος,, eddy/vortex, Ἐμπεδοκλῆς 35.4 ἐπεὶ Νεῖκος μὲν ἐνέροτατον ἵκετο βένθος δίνη ἡς 115.11 γαῖα δ' ἐς ἀγὰς ἠελίου φαέθοντος, ὁ δ' αἰθέρος ἔμβαλε δίναις Δημόκριτος A 83 (DK II 105,1) κατ' ἀνάγκην μὲν καὶ ὑπὸ δίνης. Πρβλ. προηστήρ, στροφάλιγξ.

δῖνος (συνών. δίνη). Δίνη/περιδίνηση, eddy/whirl, Λεύκιππος A 24 (DK II 78,5) οὐ γὰρ ἀθροισμὸν δεῖ μόνον γενέσθαι οὐδὲ δῖνον Δημόκριτος 164.7 κατὰ τὸν τοῦ κοσκίνου δῖνον 167 δῖνον ἀπὸ τοῦ παντός ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν. Πρβλ. περιχώρησις, προηστήρ, στροφάλιγξ.